

lem omtalte ligesom andre ærede Medlemmer, at Spørgsmaalet om Økonomien helt var forsvundet af det foreliggende Lovforslag, hvad jeg tidligere var inde paa, og omtalte ligesom det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), at Lovforslaget kun er en løs Ramme, medens alle Enkeltheder mangler. Jeg maa paa dette Punkt henvise til de Bemærkninger, jeg derom har gjort til det ærede Medlem fra Fredericia. Men naar det ærede Medlem (Ellinger) omtalte, at den egentlige Anledning til Statsbaneudvalgets Nedsættelse, nemlig det formentlig utilfredsstillende finansielle Resultat af Statsbanernes Virksomhed, i Virkeligheden nu er bortfaldet, fordi Overskuddet er steget til henimod det firedobbelte, synes jeg ikke, det ærede Medlem har Ret i den Betragtning. Dette Overskud er for det første fremkommet paa Grund af, at de økonomiske Forhold i det hele har medført bedre Vilkaar for Statsbanerne — Konjunkturerne har jo i høj Grad været til Gunst for Statsbanedriften i de senere Aar —, men dertil kommer navnlig, at hvad der i saa høj Grad har bidraget til en Bedring af Statsbanedriften, er Takstforhøjelsen. Jeg mener ikke, at man kan maale Forsvarligheden af Statsbanernes økonomiske Ledelse udelukkende gennem det Overskud, som fremskaffes. Der er jo ikke noget som helst til Hinder for, at der, selv om der gives et godt Overskud, kan administreres økonomisk, ligesom der for øvrigt heller ikke er noget til Hinder for, at der kan administreres økonomisk, selv om Overskuddet er ringe. Jeg maa tilstaa, at jeg for min Part er ikke rede til at bedømme dette Forhold; jeg ser mig ikke i Stand til efter den korte Tid, jeg har været i min nuværende Stilling, at bedømme, i hvilket Omfang det er rigtigt, at Statsbanerne ikke drives tilstrækkelig økonomisk. Jeg kan nok se, at der paa mange Omraader vil kunne indføres Simplifikation og Sparsommelighed, men det er, forekommer det mig, endnu vanskeligt at bedømme, hvor stor Rækkevidde en saadan Besparelse vil kunne medføre. Jeg har for mit Vedkommende mere været optaget af at faa Driften til at foregaa rationelt og uden Gnidning, for at de mange Ubehageligheder, som Omsvøbene og Vidtløftigheden medfører for dem, der benytter Statsbanerne, kan bortfalde.

Det ærede Medlem (Ellinger) kritiserede derefter den foreslaaede Ordning af Ledelsen, som han betegnede som en Blanding af Centralisation og Decentrali-

sation. Man deler Jernbanerne paa langs efter saglige Hensyn og paa tværs efter territoriale Hensyn. Jeg synes nu ikke, der er noget, som strider mod hinanden deri, at man siger: Nu er Jernbanenettet blevet saa stort, at det vanskeligt lader sig styre af en enkelt Mand; det er rigtigt, at vi nu deler dette Jernbanenet i 2 eller 3 Afdelinger, saaledes at det passer med de geografiske Forhold, altsaa i 2 eller 3 Distrikter, og at vi i Spidsen for hvert af disse Distrikter sætter en ansvarlig Mand, som har vidtgaaende Myndighed, men selvfølgelig skal sortere under den Mand, der har Hovedledelsen, Generaldirektøren i København, og at man samtidig indenfor disse to Distrikter bevarer den hidtidige tekniske Ordning med de 4 Afdelinger. Jeg synes ikke, at disse to Ting overhovedet kommer hinanden paa tværs. Distriktsordningen og Sektionsinddelingen skulde jo blot, som jeg omtalte forleden, medføre, at en hel Række Spørgsmaal skulde kunne blive afgjort under Vejs, at man ikke skulde bevare de 4 parallelt løbende Spor, men at der skulde være Krydsninger, hvor disse Spørgsmaal kunde indkomme til Afgørelse, saaledes at den øverste Ledelse ikke bliver besværet dermed. Thi nu er Forholdet virkelig det, at den øverste Ledelse er besværet med Enkeltspørgsmaal i et saadant Omfang, at man tør sige, at den ikke kan bestride dem. Det gælder allerede Ministeriet, men jeg kan forsikre om, at det ogsaa gælder for Generaldirektoratet, og det i et Omfang, som neppé nogen gør sig Forestilling om. Det er baade store og smaa Sager, og det er ganske nødvendigt for overhovedet at faa disse Sager passet, at Forretningerne deles, og at disse Afgørelser henlægges under Mænd med et mere begrænset Landomraade. Men desuden maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at jeg i min Tale selv har bidraget til at svække Forstaaelsen af den foreslaaede Inddeling, idet jeg desværre paa en Maade, som jeg egentlig ikke selv forstaar, er kommet til at udtale mig ganske modsat af det, jeg havde ønsket. Der er jo det betryggende ved Debatten i denne Sal, at har man begaaet en Fejl, er der megen Sandsynlighed for, at den vil blive fundet, og det ærede Medlem har været saa heldig her at slaa ned derpaa. Jeg udtalte: „Ligesom Afdelingscheferne skal være Generaldirektørens faglige Medhjælpere, saaledes skal Sektionscheferne være det for Distriktscheferne“ — hvilket selvfølgelig er rigtigt. „Disse Sektionschefer